

slutte at stille Ændringsforslag om de smaa Orkestre paa 2 eller 3 Mand, vidste jeg, at Opsigelserne vare begyndte, og i Dag har jeg faaet yderligere Oplysning om, at de fortsættes fra 1. Oktober, den Dag Skatten træder i Kraft. Det vil med andre Ord sige, at Musikken forstummer, og Statskassen faar ingen Skat.

Det er ogsaa mit Svar til den ærede Ordfører, som jeg ikke vil krænke ved at tro, at han skulde have moralske Hensyn ved denne Skat. Han saa selvfølgelig skatteteknisk paa den, som jeg i dette Øjeblik gør. Mit Svar paa de saglige Indvendinger, han gjorde mod Forslaget, er dette, at han ved ikke noget om, hvorvidt Ændringsforslaget vil medføre nogen Nedgang i Indtægterne i Forhold til det projekterede. Han kan ikke vide det, før han ved, i hvilket Omfang Opsigelser ville finde Sted. Jeg ved, de finde Sted i vidt Omfang, og det er muligt, de ville finde Sted i saa vidt Omfang, at den økonomiske Interesse for den ærede Ordfører ved dette Forslag vil falde bort for saadanne smaa Orkestres Vedkommende.

Den ærede Ordførers anden saglige Indvending var den, at Beværtninger, der have over 3 Musikere i Øjeblikket, men et lille Orkester, ville gaa ned til 3 Musikere, hvis de blive skattefrie. Den Omstændighed har jeg selv været opmærksom paa. Derfor har jeg været med til at stille Ændringsforslaget om de 2 Musikere. Det er sikkert, at der ligger Grænsen. Ned under de 3 Musikere kommer ingen Beværtning, der fører egentlig Koncert. Beværtninger med 2 Musikere, en Pianist og en Violinist, ere gennemgaaende de fattigste, de jævreste og de Steder, hvor den fattige Befolkning faar sin eneste lille Stribe af Sol. Samtidig med, at De altsaa drive hæderlige Arbejdere — thi det er Underklassefolk disse —, der have en fast Virksomhed, ud i løs Virksomhed eller i Arbejdsløshed, tage De fra Smaafolk den Smule Lys, der tilføres dem gennem Musikken — ingen i denne Sal har nægtet, at Musikken fører en Smule Lys ind i Tilværelsen —, og De gøre det paa en saadan Maade, at Statskassen, som De ville gavne ved Deres Forslag, faar en ganske problematisk Indtægt, maaske slet ingen.

Jeg vil altsaa anmode det høje Ting om at stemme for Ændringsforslaget om, at Skatten bortfalder for Beværtninger med 2 Musikere eller derunder, og jeg gør det ud fra den fuldstændig skattetekniske Betragtning, at De maaske ikke ville faa nogen Indtægt eller i alt Fald kun en

problematiske og ringe Indtægt til Statskassen ved at opretholde denne Skat, medens De ere sikre paa at kaste en Række Arbejdere ud i Arbejdsløshed eller i løs Virksomhed ved at vedtage Skatten.

Wenzel Neergaard: Naar det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) opfordrede mig til sammen med ham at stemme for det af ham omtalte Ændringsforslag, skal jeg sige, at det kan jeg ikke. Min Anke imod den foreslaaede Skat paa Musikere i Beværtninger gælder i al Almindelighed uden Hensyn til Antallet af Musikere. Min Frygt er den, at den Forbrugsskat, man ønsker at lægge paa Gæsterne i de paagældende Restauranter, muligt vil komme til at ramme Musikkerne, hvad ikke har været Hensigten. Men dette gælder ganske uanset, om der er 10 Musikere eller 2.

For øvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem med mere Rimelighed kunde have opfordret Ordføreren for sin egen Gruppe til at følge sig.

Johan Knudsen: Maa jeg blot til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) sige, at jeg ikke har udtalt, at ingen Musikrestaurant vil afskedige sine Musikere, hvis dette Lovforslag bliver til Lov. Jeg har kun citeret Landstingsflertallets Betænkning, i hvilken der siges, at denne Afgift paa de 50 Øre pr. Døgn for hver anvendt Musiker neppe kan virke synderlig trykkende for de paagældende Forretninger eller bevirke Afskedigelse af Musikere i større Grad. Jeg tror, at Landstingsflertallet heri har Ret, og skal derfor atter anbefale at stemme imod Ændringsforslaget.

Ellinger: Jeg skal blot sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Wenzel Neergaard), at der er den store Forskel paa Steder, hvor der kun udføres Musik af 1 eller 2 Musikere, og Steder, hvor der udføres Musik af 10, at de første ere meget smaa Forretninger, som ikke kunne taale nogen synderlig Skat, medens de andre, Bristol, Wivels Terrasse, og hvad de nu hedde alle sammen, ere saa store Forretninger, at Skatten ikke vil have den samme Betydning for selve Forretningens Trivsel.

Parkov: Det er det ofte omtalte Ændringsforslag, som foranlediger mig til at gøre et Par Bemærkninger.

Naar man skal tage Stilling til dette